

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 28

trettionionde årgången

6 februari 1996

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 212/96 av den 29 januari 1996 om förlängning av en tillfällig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 213/96 av den 29 januari 1996 om tillämpningen av finansieringsinstrument "EC Investmentel Partners" för länderna i Latinamerika, Asien, Medelhavsområdet och Sydafrika 2
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 214/96 av den 2 februari 1996 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 7
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 215/96 av den 2 februari 1996 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 9
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 216/96 av den 5 februari 1996 om processordningen för överklagningsnämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) 11
- Kommissionens förordning (EG) nr 217/96 av den 5 februari 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 218/96 av den 5 februari 1996 om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med ursprung i Marocko 16

Kommissionen

96/115/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 juni 1995 om det stöd som den italienska staten beviljat företaget Enichem Agricoltura S.p.A. (¹)..... 18**

(¹) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 212/96

av den 29 januari 1996

**om förlängning av en tillfällig antidumpningstull på import av kumarin med
ursprung i Folkrepubliken Kina**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾, särskilt artikel 11 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2352/95⁽³⁾ infördes en tillfällig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Undersökningen av omständigheterna har ännu inte slutförts, och kommissionen har informerat de exportörer

som man vet är berörda om sin avsikt att föreslå att den tillfälliga tullens giltighet förlängs med en ytterligare period om två månader.

Exportörerna har inte rest några invändningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Häriigenom förlängs giltigheten av den tillfälliga antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina som infördes genom förordning (EG) nr 2352/95 med en period om två månader, och skall upphöra den 9 april 1996. Förordningen skall upphöra att gälla om rådet före detta datum om slutgiltiga åtgärder eller om förfarandet avbryts enligt artikel 9 i förordning (EEG) nr 2423/88.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1996.

På rådets vägnar

S. AGNELLI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95 (EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10).

⁽³⁾ EGT nr L 239, 7.10.1995, s. 4.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 213/96

av den 29 januari 1996

om tillämpningen av finansieringsinstrument "EC Investment Partners" för länderna i Latinamerika, Asien, Medelhavsområdet och Sydafrika

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130w i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

enligt förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Gemenskapen samarbetar såväl finansiellt och tekniskt som ekonomiskt med utvecklingsländerna i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet samt med Sydafrika.

För att stärka detta samarbete är det nödvändigt att bl.a. uppmuntra ömsesidigt gynnsamma investeringar, särskilt sådana som görs av små och medelstora företag (SME).

Det råder allmän enighet inom rådet om betydelsen av den privata sektorns roll i utvecklingsprocessen.

Samriskföretag och investeringar av gemenskapsföretag i utvecklingsländerna kan medföra vissa fördelar för dessa länder, däribland i form av överföring av kapital och know-how, nya arbetstillfällen, överföring av yrkesutbildning och sakkunskap, ökade exportmöjligheter och uppfyllande av lokala behov.

Ett treårigt pilotprojekt lanserades år 1988 för att genom finansieringsinstrumentet "EC Investment Partners" (ECIP) främja skapandet av samriskföretag mellan gemenskapen och länder i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet. Projektet bibehölls och förlängdes genom förordning (EEG) nr 319/92⁽³⁾ för ännu en provperiod på tre år med början den 1 januari 1992.

Revisionsrätten yttrade sig i december 1993, i enlighet med artikel 9.3 i förordning (EEG) nr 319/92, om tillämpningen av ECIP, fastställande att instrumentet uppfyller ett verkligt behov som marknadskrafterna bortser ifrån

⁽¹⁾ EGT nr C 287, 15.10.1994, s. 7.

⁽²⁾ Yttrande av Europaparlamentet av den 28 oktober 1994 (EGT nr C 323, 21.11.1994, s. 497), rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 maj 1995 (EGT nr C 160, 26.6.1995, s. 8) och Europaparlamentets beslut av den 28 november 1995 (EGT nr C 339, 18.12.1995).

⁽³⁾ EGT nr L 35, 12.2.1992, s. 1.

eller tar för liten hänsyn till, och utfärdade särskilda rekommendationer för att förbättra förvaltningen av instrumentet.

Europaparlamentet och rådet har granskat resultaten av den oberoende utvärdering som överlämnades till dem i mars 1994 i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 319/92, och som fastställde att ECIP har uppfyllt sitt främsta syfte, dvs. att främja ömsesidigt fördelaktiga investeringar av gemenskapen och lokala ekonomiska aktörer genom samriskföretag mellan gemenskaps- och lokala företag i länderna i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet, och att instrumentet ECIP även fortsättningsvis bör bibehållas och utvidgas.

Rådet antog den 25 februari 1992 förordning (EEG) nr 443/92 om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika⁽⁴⁾ och den 29 juni 1992 förordning (EEG) nr 1763/92 om ekonomiskt samarbete med avseende på samtliga icke-medlemsstater i Medelhavsområdet⁽⁵⁾.

Bibehållandet och förlängningen av instrumentet är sålunda nödvändig för att möjligheterna till fulllo skall kunna utnyttjas för att genomföra ömsesidigt fördelaktiga åtgärder i länderna i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet.

Rådet beslutade den 19 april 1994 att gemenskapens investeringar i små och medelstora företag i Sydafrika kunde uppmuntras genom att Sydafrika beviljas förmåner som är likvärdiga med ECIP eller med dess uppföljningsinstrument och att en särskild finansiering av instrumentet skulle ordnas för detta ändamål.

Det är nödvändigt att ta hänsyn till frågor som rör demokrati och mänskliga rättigheter och främja investeringar som förbättrar arbetsförhållandena, särskilt för kvinnor, som inte exploaterar arbetstagarna och som utesluter sådant oacceptabelt bruk som tvångs- och slavarbete.

Ett så stort deltagande som möjligt av företag i alla medlemsstater bör uppmuntras.

Alla medlemsstater bör uppmuntras att främja investeringar i länderna i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet samt i Sydafrika genom finansiella institutioner som är specialiserade på utveckling.

⁽⁴⁾ EGT nr L 52, 27.2.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 5. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1735/94 (EGT nr L 182, 16.7.1994, s. 6).

Ett finansiellt referensbelopp har, enligt punkt 2 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens uttalande av den 6 mars 1995, införts i denna förordning för hela den tid programmet varar, utan att budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget påverkas av detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Som ett led i det ekonomiska samarbetet med länderna i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet samt i Sydafrika, skall gemenskapen under perioden 1995–1999 genomföra särskilda former för samarbete för att främja ömsesidigt fördelaktiga investeringar av ekonomiska aktörer från gemenskapen, särskilt i form av samriskföretag med lokala aktörer i de länder som kan komma ifråga, inbegripet trepartsåtgärder med andra utvecklingsländer för att främja regional integration.

2. De små och medelstora företagen skall få företräde vid tillämpningen av systemet med beaktande av deras möjligheter och behov, medan stora multinationella företag skall uteslutas.

Artikel 2

Finansieringsinstrumentet "European Communities Investment Partners" (ECIP), nedan kallat "instrumentet", skall erbjuda fyra slag av finansieringsförmåner:

- 1) Bidrag för avgränsning av projekt och samarbetspartner som inte överstiger 50 % av kostnaden för åtgärden, dock maximalt 100 000 ecu. Om åtgärden har samband med förberedandet av en privatisering eller avser ett bygg-förvalta-och-avyttra-projekt (BOT) eller ett bygg-förvalta-och-äga-projekt (BOO) inom infrastruktur, allmänna nyttigheter eller miljö, där det berättigade landets regering eller ett statligt verk är förmånstagaren, kan bidraget dock ökas till 100 % av kostnaden, maximalt 200 000 ecu (förmån nr 1).
- 2) Räntefria förskott för genomförbarhetsundersökningar och andra åtgärder av ekonomiska aktörer som har för avsikt att skapa ett samriskföretag eller att investera, till ett belopp som inte överstiger 50 % av kostnaden, maximalt 250 000 ecu, inbegripet maximalt 10 000 ecu i bidrag till finansiering av resekostnader för förarbete till genomförbarhetsundersökningen (förmån nr 2).
- 3) Medverkan till bildandet av ett eget kapital eller genom andelslån som inte överstiger 20 % av samriskföretagets kapital, maximalt en miljon ecu, för att täcka kapitalbehovet för samriskföretag eller lokala bolag

med licensavtal och de särskilda investeringsriskerna i utvecklingsländerna (förmån nr 3).

- 4) Räntefria förskott och bidrag som inte överstiger 50 % av kostnaden, dock maximalt 250 000 ecu, för yrkesutbildning, tekniskt bistånd eller bistånd till förvaltningen i ett befintligt samriskföretag eller ett sådant under bildande eller av ett lokalt företag som har licensavtal (förmån nr 4).

Det samlade beloppet som ställs till förfogande genom förmånerna 2, 3 och 4 får inte överstiga en miljon ecu per projekt.

Artikel 3

1. De finansiella institutionerna skall utses av kommissionen, efter det att kommittén enligt artikel 9 har avgivit sitt yttrande, bland följande organ: utvecklingsbanker, affärsbanker, handelsbanker och investeringsfrämjande organ.

2. De finansiella institutioner som har lämnat in förslag i enlighet med de kriterier som anges i artikel 6 skall uppbära arvode enligt de regler som bestäms av kommissionen.

Artikel 4

1. Vad beträffar förmån nr 1 enligt artikel 2 får ansökan om finansiering lämnas antingen direkt till kommissionen eller genom en finansiell institution av institutionen, sammanslutningen eller organet som utför avgränsningen av samarbetspartner eller projekt.

2. Vad beträffar förmånerna 2, 3 och 4 enligt artikel 2 får ansökningarna lämnas av företagen i fråga uteslutande genom de finansiella institutionerna som anges i artikel 3. Gemenskapens medel för de deltagande företagen får endast sökas och tillhandahållas genom den finansiella institutionen.

3. Vad beträffar förmån nr 2 enligt artikel 2, skall det krävas att de finansiella institutionerna och företagen delar risken med projektet. Om åtgärden röner framgång kan gemenskapens bidrag dock överstiga 50 % och täcka upp till 100 % av de små och medelstora företagens kostnader.

4. Vad beträffar förmån nr 3 enligt artikel 2, skall de finansiella institutionerna tillhandahålla finansiering till ett belopp som är åtminstone lika stort som gemenskapens. Denna förmån skall, för gemenskapens del, vara förbehållen små och medelstora företag. Undantag är möjliga i fall som är speciellt berättigade och som har särskild betydelse för utvecklingspolitiken, exempelvis överföring av teknologi.

5. Vad beträffar förmån nr 4 enligt artikel 2 skall räntefria förskott lämnas för kostnaderna för utbildning, tekniskt bistånd och bistånd till förvaltningen; vad beträffar små och medelstora företag endast, skall kostnader för utbildning, tekniskt bistånd och bistånd till förvaltningen som lämnas av externa källor eller av den europeiska parten i samriskföretaget vara berättigade till finansieringsbidrag enligt denna förmån.

6. Ramavtalen som ingåtts mellan kommissionens och de finansiella institutionerna skall uttryckligen fastställa att revisionsrätten är befullmäktigad att, i enlighet med artikel 188c i fördraget, granska institutionernas transaktioner beträffande finansiella projekt som finansieras genom Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 5

1. De bidrag som beviljas enligt instrumentet skall, beroende på omständigheterna och i enlighet med artikel 2, vara antingen anslag eller räntefria förskott, eller medverkan till bildandet av eget kapital eller andelslån.

Andelen i det egna kapitalet eller lånet skall i princip förvärfas eller tillhandahållas av de finansiella institutionerna i eget namn. I undantagsfall kan emellertid kommissionen ge en finansiell institution tillstånd att gå in som delägare i gemenskapens namn,

— om den finansiella institutionen inte kan uppträda i eget namn på grund av regler eller lagar eller på grund av bolagsordningen, eller

— om gemenskapens direkta deläggande är nödvändigt för att på ett avgörande sätt öka initiativtagarnas möjligheter att skaffa fram andra finansiella medel som normalt sett inte skulle kunna skaffas fram på grund av den särskilda politiska situationen eller specifika juridiska hinder i samriskföretagets värdland.

Endast projekt med särskilda utvecklings- eller miljöeffekter eller av betydelse för överföring av teknologi kan komma i fråga för ett sådant direkt deläggande.

Samriskföretag som skapats inom ramen för instrumentet skall själva fatta beslut av kommersiell och industriell art, liksom beslut om investeringar och finansiering.

2. Vad beträffar förmån nr 2 enligt artikel 2, skall de räntefria förskotten återbetalas enligt de regler som bestäms av kommissionen, förutsatt att de slutliga återbetalningsperioderna är så korta som möjligt och inte i något

fall överstiger fem år. Dessa förskott är inte återbetalbara om åtgärden har givit negativa resultat.

3. Vad beträffar förmån nr 3 enligt artikel 2, skall delägandet enligt detta instrument avyttras snarast möjligt när projektet blivit livskraftigt och med beaktande av gemenskapens regler för god finansiell förvaltning.

4. Återbetalning av andelslån och förskottsåterbetalning, omsättning av andelar, räntebetalningar och aktieutdelningar skall bokföras som betalningskrav och återföras till Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Detta skall ske på årsbasis efter årsrevisionen enligt artikel 10.3 och skall avstämmas mot årets budget per den 31 december det året och de belopp det är fråga om skall tas upp i årsrapporten enligt artikel 10.1 nedan. Alla tillgångar som innehas av finansiella institutioner skall återföras till gemenskapen om de slutar att delta i instrumentet eller om instrumentet upphör att verka.

Artikel 6

1. Urvalet av projekt skall göras av den finansiella institutionen eller, när det gäller förmån nr 1 enligt artikel 2, av kommissionen och den finansiella institutionen tillsammans i förhållande till de anslag som beviljats av budgetmyndigheten och på grundval av följande kriterier:

a) investeringens förväntade genomförbarhet och initiativtagarnas ställning och goda rykte,

b) bidraget till utvecklingen, särskilt i form av

— verkan på den lokala ekonomin,

— skapat mervärde,

— främjande av lokala företagsinitiativ,

— överföring av teknologi och know-how och utveckling av de tekniker som används,

— ökad yrkesutbildning och kunskap hos företagsledning och lokal personal,

— konsekvenser för kvinnor och förbättring av deras arbetsvillkor,

— skapande av lokala arbetstillfällen under förhållanden som inte innebär exploatering av de anställda,

— verkan på handels- och betalningsbalansen,

— miljöeffekter,

— tillverkning och tillhandahållande på den lokala marknaden av varor som dittills varit svåra att anskaffa eller av undermålig kvalitet,

— användning av lokala råvaror och resurser.

2. Det slutliga beslutet om finansiering skall fattas av kommissionen, som kontrollerar överensstämelsen med de kriterier som anges i punkt 1, och samstämmigheten med gemenskapens riktlinjer, särskilt i fråga om utvecklingsamarbete, och befintligheten av ömsesidiga fördelar för gemenskapen och utvecklingslandet i fråga.

Artikel 7

De länder som kan komma ifråga är utvecklingsländer i Latinamerika, Asien och Medelhavsområdet, vilka drar fördel av gemenskapens biståndsåtgärder eller som har slutit regionala eller bilaterala samarbets- eller associeringsavtal med gemenskapen, samt Sydafrika.

Artikel 8

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av detta program är 250 miljoner ecu för perioden 1995–1999.

Årliga anslag skall beviljas av budgetmyndigheten inom de ekonomiska gränserna.

Artikel 9

1. Kommissionen skall tillämpa instrumentet i enlighet med denna förordning.

2. Kommissionen skall, vid fullgörandet av denna uppgift och beroende på omständigheterna biträdas av den kommittén som inrättats i enlighet med artikel 15 i förordning (EEG) nr 443/92 eller vad den kommitté som avses i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 1763/92 och dessa kommittéer skall inom ramen för ECIP även handlägga frågor avseende Sydafrika eftersom det inte finns någon kommitté för detta land.

3. Följande beslut skall fattas enligt det förfarande som fastställs i punkt 4:

— Valet av finansiella institutioner mot bakgrund av deras erfarenhet och lämplighet för att göra ett första urval av projekten i enlighet med de kriterier som anges i artikel 6.

— Översyn av de belopp och/eller finansiella villkor som gäller för varje förmån och av totalbeloppet för förmånerna 2, 3 och 4 enligt artikel 2, i överensstämmelse med andra bestämmelser i förordningen.

4. Vad avser frågorna i punkt 3 skall kommissionens företrädare förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid

beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom en månad från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

5. Kommittén kan vidare på kommissionens initiativ eller på begäran av någon av dess medlemmar granska varje fråga som har samband med genomförandet av denna förordning, särskilt vad avser

— information om projekt som finansierats under föregående år,

— ramarna för den oberoende utvärdering som avses i artikel 10,

— all annan information som kommissionen önskar förelägga kommittén.

6. För att säkra konsekvens i samarbetet och förbättra samordningen mellan olika åtgärder skall kommissionen och Europeiska investeringsbanken utbyta all relevant information om de finansieringsåtgärder de avser att vidta.

7. Kommissionen skall se till att vederbörlig hänsyn tas till relevant information om genomförandet av ECIP och liknande instrumentet inom gemenskapen såsom JOPP, Alinvest, Medinvest m.fl., för att samordna främjandet av privata investeringar i utvecklingsländerna.

Artikel 10

1. Senast den 30 april varje år skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om vilka projekt som valts ut, deras ekonomiska effekter, särskilt det totala investeringsbeloppet, antal samriskföretag och arbetstillfällen som skapats, beviljade anslag och återbetalningarna till Europeiska gemenskapernas allmänna budget, inbegripet en årlig sammanställning av statistiska uppgifter för föregående år.

2. Före utgången av år 1998 skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet resultatet av en oberoende utvärdering av instrumentet.

Denna rapport måste möjliggöra en bedömning av huruvida principen om god finansiell förvaltning och ekonomi har följts och en kostnads-intäktsanalys av instrumentet.

3. Utan att det påverkar kommissionens och revisionsrättens ansvar enligt den finansiella förordningen om Europeiska gemenskapens allmänna budget, skall kommissionen varje år erhålla en extern revisionsrapport om de ECIP-medel som de finansiella institutionerna och mottagarna av förmånen nr 1 erhållit. Kommissionen skall fastställa bestämmelser och sluta särskilda avtal för att motverka bedrägerier, särskilt en inrättning för återvinning av förskott som är fullt berättigade enligt revisionen.

4. Externt tekniskt bistånd får användas vid behov, under förutsättning att det anknyter direkt till ECIP-instrumentets särskilda art och är till omedelbart gagn för länderna i Latinamerika, Asien, Medelhavsområdet och Syd-

afrika. Kostnaden för det tekniska biståndet skall begränsas till 5 % av det befintliga budgetanslaget, bortsett från ersättning till de finansiella institutionerna vilken skall belasta krediten för varje enskild åtgärd.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och skall upphöra att gälla den 31 december 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1996.

På rådets vägnar

S. AGNELLI

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 214/96

av den 2 februari 1996

om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 3009/95⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

med beaktande av följande:

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovannämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.

I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.

Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.

Det är lämpligt att bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om

inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁴⁾, under en period av tre månader.

Beträffande produkten nr 1 i bifogade tabell har Tullkodexkommitténs sektion för tulltaxe- och statistiknomenklatur inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande bestämt.

Beträffande produkten nr 2 i bifogade tabell är de åtgärder som föreskrivs i denna förordning förenliga med yttrandet från Tullkodexkommitténs sektion för tulltaxe- och statistiknomenklatur.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugoförsta dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 1996.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 319, 31.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
1. Vaniljstänger skurna i bitar, som avger en svag doft av vanilj och alkohol, med en genomsnittlig vanillinhalt av 0,14 %, en sockerhalt av 0,6 viktprocent och en verklig alkoholhalt av 8,6 % vol. Produkten, ur vilken vanillin extraherats med hjälp av alkohol, används inom livsmedelsindustrin, t. ex. i glasstillverkning.	0905 00 00	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 0905 00 00.
2. Preparat i form av brustabletter förpackade för försäljning i detaljhandeln, med uppgifter om dosering och innehåll avsett att användas som anti-asteniskt medel. Varje tablett (2 g) innehåller — Argininaspartat: 1 g, — inaktiva beståndsdelar (citronsyra, natriumbikarbonat, natriumkarbonat, natriumcitratdihydrat, natriumsackarin, "orange yellow" (E 110), kolloidal kisel, aromer): 1 g.	2106 90 92	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 1a till kapitel 30 samt texten till KN-nummer 2106, 2106 90 och 2106 90 92. Denna produkt är ett näringstillskott (se även de förklarande anmärkningarna till det harmoniserade systemet, KN-nummer 2106).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 215/96
av den 2 februari 1996
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 3009/95⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

med beaktande av följande:

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till ovan nämnda förordning, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.

I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.

Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.

Det är lämpligt att bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och

som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁴⁾, under en period av tre månader.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning förenliga med yttrandet från sektionen för tulltaxe- och statistiknomenklaturen inom Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugoförsta dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 februari 1996.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 319, 30.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
1. Sats med artiklar för ett bollspel baserat på basketboll bestående av — en metallring med en diameter mindre än 45 cm, till vilket ett bottenlöst nät är fäst, och — en träskiva avsedd att hängas på en dörr eller vägg och på vilken metallringen skall fästas.	9503 90 55	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och texten till KN-nummer 9503, 9503 90 och 9503 90 55. Dessa artiklar utgör inte sportartiklar i den mening som avses i 9506 särskilt med hänsyn till deras dimensioner och utförande.
2. Sats med artiklar för ett bollspel baserat på basketboll bestående av — en plastväska innehållande nedan beskrivna föremål, som dessutom tjänar som sockel till ställningen och som kan fyllas med vatten eller sand, — en metallring med en diameter mindre än 45 cm, till vilket ett bottenlöst nät är fäst, och — en träskiva i ett mångfärgat motiv avsedd att fästas i ställningen och på vilket i sin tur metallringen skall fästas, — en ställning i form av plaströr vars höjd kan regleras från 1 m till 1,65 m.	9503 90 55	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och texten till KN-nummer 9503, 9503 90 och 9503 90 55. Dessa artiklar utgör inte sportartiklar i den mening som avses i 9506 särskilt med hänsyn till deras dimensioner och utförande.
3. Kopia av en personbil av märket Mercedes AMG, av 1994 års modell, massproducerad i skala 1:43, fäst på en bottenplatta. Karossen består av formgjuten zink, försedd med olika typer av märkningar. Några delar av modellen (t.ex. strålkastare, baklyktor, bilrutor) är schablonmålade. Övriga delar är gjorda i plast (t.ex. spoiler, vindrutetorkare, dörrhandtag, yttre backspeglar, ratt).	9503 90 51	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och texten till KN-nummer 9503, 9503 90 och 9503 90 51. Produkten presenteras som en skalenlig modell för förströelse.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 216/96

av den 5 februari 1996

om processordningen för överklagningsnämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3288/94 ⁽²⁾, särskilt artikel 140.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 40/94 (nedan kallas "förordningen") införs ett nytt varumärkessystem som gör det möjligt att, på grundval av en ansökan till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (nedan kallad "byrån"), förvärva ett varumärke med rättsverkan inom hela gemenskapen.

I detta syfte innehåller förordningen framförallt de nödvändiga bestämmelserna avseende förfarandet vid registrering av ett gemenskapsvarumärke, administrationen av gemenskapsvarumärken, överklaganden av byråns beslut och förfarandet för att upphäva eller ogiltigförklara ett gemenskapsvarumärke.

Enligt artikel 130 i förordningen ankommer det på överklagningsnämnderna att besluta om överklaganden av beslut av granskarna, invändningsavdelningarna, avdelningen för varumärkesrätt och övriga juridiska frågor och annulleringsavdelningarna.

Avdelning VII i förordningen innehåller grundprinciper för överklaganden av beslut av granskare, invändningsavdelningarna, avdelningen för varumärkesrätt och övriga juridiska frågor och annulleringsavdelningarna.

Avdelning X i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke ⁽³⁾ innehåller genomförandebestämmelser till avdelning VII i förordningen.

Den här förordningen kompletterar de övriga bestämmelserna, framförallt dem som gäller nämndernas organisation och muntliga förhandlingar.

Före varje verksamhetsår bör en plan för fördelning av ärenden mellan överklagningsnämnderna fastställas av ett

organ som inrättats i detta syfte. Nämnda organ bör tillämpa objektiva kriterier, såsom varu- och tjänsteklasser eller begynnelsebokstäverna i de sökandes namn.

För att underlätta handläggningen och expedieringen av överklaganden bör för varje ärende en referent utses som skall vara ansvarig bl.a. för att förbereda meddelanden till parterna och utarbeta förslag till beslut.

Parterna inför överklagningsnämnderna har kanske inte förutsättningarna eller viljan att göra överklagningsnämnderna uppmärksamma på frågor av allmänt intresse för ett pågående ärende. Överklagningsnämnderna bör därför ha befogenhet att, på eget initiativ eller på begäran av byråns direktör, ge direktören tillfälle att framföra synpunkter på frågor av allmänt intresse som rör pågående ärenden vid överklagningsnämnderna.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 141 i förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fördelning av arbetsuppgifter samt det organ som är behörigt att göra denna fördelning

1. Före varje verksamhetsårs början skall ärendena fördelas mellan överklagningsnämnderna i enlighet med objektiva kriterier och ledamöterna i varje nämnd och deras suppleanter skall utses. Varje ledamot i en överklagningsnämnd kan utses som ledamot eller suppleant i flera överklagningsnämnder. Dessa åtgärder kan i förekommande fall ändras under det ifrågavarande verksamhetsåret.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 skall vidtas av ett organ bestående av byråns direktör som ordförande, vice direktören för den byrå som är ansvarig för överklagningsnämnderna, ordförandena för överklagningsnämnderna och tre andra ledamöter av överklagningsnämnderna valda av samtliga ledamöter i dessa nämnder, med undantag för ordförandena, för det ifrågavarande verksamhetsåret. För att organet skall vara beslutfört krävs att minst fem av dess ledamöter är närvarande, inklusive byråns direktör eller vice direktör och två ordförande i överklagningsnämnderna. Organets beslut skall fattas med en majoritet av rösterna. Vid lika röstetal skall ordförandens röst vara utslagsgivande. Organet kan själv fastställa sin arbetsordning.

⁽¹⁾ EGT nr L 11, 14.1.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 83.

⁽³⁾ EGT nr L 303, 15.12.1995, s. 1.

3. Det organ som avses i punkt 2 skall avgöra tvister som rör fördelningen av arbetsuppgifter mellan olika överklagningsnämnder.

4. Fram till dess att fler än tre överklagningsnämnder har inrättats skall det organ som avses i punkt 2 bestå av byråns direktör, som skall fungera som ordförande, byråns vice direktör, som är ansvarig för överklagningsnämnderna, ordföranden eller ordförandena i den eller de överklagningsnämnder som redan har inrättats, och en annan ledamot av överklagningsnämnderna, vald av samtliga ledamöter i nämnderna, med undantag av ordföranden eller ordförandena, för verksamhetsåret i fråga. För att organet skall vara beslutfört krävs att minst tre av dess ledamöter är närvarande, inklusive byråns direktör eller vice direktör.

Artikel 2

Ersättande av ledamöter

1. En ledamot kan ersättas av en suppleant bl.a. vid ledighet, sjukdom och åtaganden som måste fullgöras samt vid de jävsgrunder som avses i artikel 132 i förordningen.

2. Varje ledamot som begär att ersättas av en suppleant skall genast underrätta ordföranden i den berörda nämnden om sitt förhinder.

Artikel 3

Jäv och jävsanmälan

1. Om en nämnd har kännedom om en möjlig grund för jäv eller jävsanmälan enligt artikel 132.3 i förordningen och denna grund inte har åberopats av ledamoten själv eller av någon av parterna skall förfarandet i artikel 132.4 i förordningen tillämpas.

2. Den berörda ledamoten skall beredas tillfälle att yttra sig om huruvida det finns grund för jäv eller jävsanmälan.

3. Handläggningen skall ställas in till dess att ett beslut om vilka åtgärder som skall vidtas har fattats i enlighet med artikel 132.4 i förordningen.

Artikel 4

Referent

1. Ordföranden i varje nämnd skall för varje överklagande utse en ledamot i sin egen nämnd eller sig själv som referent.

2. Referenten skall genomföra en preliminär undersökning av överklagandet. Han kan avfatta meddelanden till parterna enligt ordförandens instruktioner. Meddelanden skall undertecknas av referenten för nämndens räkning.

3. Referenten skall förbereda nämndens egna sammanträden och de muntliga förhandlingarna.

4. Referenten skall utarbeta förslag till beslut.

Artikel 5

Registratorskontor

1. Registratorskontor skall inrättas för överklagningsnämnderna. Registratorer skall ansvara för alla funktioner på registratorskontoren. En av registratorerna kan utses till förste registrator.

2. Det organ som avses i artikel 1.2 kan anförtro registratorerna uppgifter som inte innefattar några svårigheter av rättslig eller teknisk art i synnerhet vad avser företräddare, inleverering av översättningar, granskning av akter och delgivningar.

3. Registratorn skall till ordföranden i den berörda nämnden för varje nytt överklagande överlämna en redogörelse för huruvida överklagandet kan tas upp till prövning.

4. Protokoll över muntliga förhandlingar och bevisupptagning skall föras av registratorn eller, efter medgivande av byråns direktör, av någon annan av byråns anställda, som har utsetts av överklagningsnämndens ordförande.

Artikel 6

Ändring av en överklagningsnämnds sammansättning

1. Om en nämnds sammansättning ändras efter muntliga förhandlingar, skall parterna underrättas om att, på begäran av någon part, nya muntliga förhandlingar skall hållas inför nämnden i dess nya sammansättning. Nya muntliga förhandlingar skall även hållas om den nya ledamoten begär detta och de övriga ledamöterna i nämnden har samtyckt till detta.

2. Den nya ledamoten skall i samma utsträckning som de övriga ledamöterna vara bunden av ett redan fattat interimistiskt beslut.

3. Om en ledamot, när en nämnd redan har fattat ett slutgiltigt beslut, är förhindrad att delta, skall denne inte ersättas av en suppleant. Om ordföranden är förhindrad att delta skall den ledamot av den berörda nämnden som har tjänstgjort längst i nämnden eller, om ledamöterna har samma tjänstgöringstid, den äldsta ledamoten underteckna beslutet för ordförandens räkning.

Artikel 7

Sammanförande av överklaganden

1. Om flera överklaganden görs av samma beslut, skall dessa överklaganden handläggas gemensamt.

2. Om överklagandena gäller olika beslut och om alla överklaganden skall handläggas av en nämnd bestående av samma ledamöter, kan den nämnden med parternas samtycke behandla dessa överklaganden gemensamt.

*Artikel 8***Återförvisning till första instans**

Om handläggningen vid den första instansen, vars beslut överklagandet gäller, är behäftad med allvarliga brister, skall nämnden upphäva beslutet och, om det inte föreligger skäl mot detta, återförvisa ärendet till den instansen eller själv fatta beslut i ärendet.

*Artikel 9***Muntlig förhandling**

1. Om muntlig förhandling skall hållas, skall nämnden sörja för att parterna har lämnat alla relevanta uppgifter och handlingar före förhandlingen.
2. Nämnden kan, tillsammans med kallelsen till muntlig förhandling, underrätta parterna om frågor som kan vara av särskild vikt eller om den omständigheten att vissa frågor inte längre verkar vara tvistiga eller ge andra upplysningar som kan bidra till att den muntliga förhandlingen kan koncentreras på de viktigaste frågorna.
3. Nämnden skall sörja för att beslut i ärendet kan fattas efter det att den muntliga förhandlingen har avslutats, om inte särskilda skäl talar mot detta.

*Artikel 10***Meddelanden till parterna**

Om en nämnd anser det lämpligt att meddela parterna hur nämnden kan komma att bedöma vissa sakfrågor eller rättsliga frågor skall ett sådant meddelande utformas så att det inte kan tolkas som att nämnden på något sätt är bunden av det.

*Artikel 11***Synpunkter på frågor av allmänt intresse**

Nämnden kan på eget initiativ eller på en skriftlig motiverad begäran av byråns direktör ge denne tillfälle att

skriftligen eller muntligen framföra sina synpunkter på frågor av allmänt intresse som uppkommer i samband med handläggningen av ett ärende i nämnden. Parterna skall ha rätt att yttra sig över direktörens synpunkter.

*Artikel 12***Överläggningar inför beslut**

Referenten skall överlämna ett förslag till beslut till nämndens övriga ledamöter och ange en rimlig tidsfrist inom vilken invändningar kan göras eller ändringar kan föreslås. Nämnden skall sammanträda för att överlägga om det beslut som skall fattas, om det visar sig att inte alla ledamöter i nämnden har samma uppfattning. Endast nämndens ledamöter skall delta i överläggningarna. Ordföranden i den berörda nämnden kan dock tillåta andra anställda, såsom registratorer eller tolkar att närvara. Överläggningarna skall vara hemliga.

*Artikel 13***Omröstningsförfarande**

1. Under överläggningarna mellan en nämnds ledamöter skall referenten yttra sig först och ordföranden, såvida han själv inte är referent, sist.
2. Om omröstning är nödvändig skall rösterna avges i samma ordning, men om ordföranden även är referent skall han rösta sist. Det är inte tillåtet att avstå från att rösta.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 februari 1996.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 217/96

av den 5 februari 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2933/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 februari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 februari 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 5 februari 1996 om fastställande av schablonvärden
vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land (*)	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land (*)	Schablonvärde vid import
0702 00 15	052	59,6	0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	61,6
	060	80,2		204	68,8
	064	59,6		464	215,0
	066	41,7		600	89,8
	068	62,3		624	67,5
	204	60,7		999	100,5
	208	44,0		052	70,7
	212	97,2		204	45,8
	624	93,6		388	67,5
	999	66,5		400	56,6
				512	54,8
0707 00 10	052	111,6	0805 30 20	520	66,5
	053	216,5		524	100,8
	060	61,0		528	87,1
	066	53,8		600	78,9
	068	118,4		624	48,6
	204	144,3		999	67,7
	624	191,2			
	999	128,1		052	64,0
				064	78,6
0709 10 10	220	420,8	0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	388	39,2
	999	420,8		400	82,6
0709 90 73	052	139,0	0808 20 31	404	64,1
	204	77,5		508	68,4
	412	54,2		512	51,2
	624	241,6		524	57,4
	999	128,1		528	48,0
				624	86,5
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	48,3		728	107,3
	204	35,4		800	78,0
	208	68,2		804	21,0
	212	43,0		999	65,1
	220	54,3		052	86,3
	388	40,5		064	72,5
	400	43,7		388	104,7
	436	41,6		400	94,0
	448	29,2		512	89,7
	600	55,0		528	84,1
	624	54,1		624	79,0
	999	46,7		728	115,4
				800	55,8
				804	112,9
0805 20 11	052	49,4		999	89,4
	204	70,9			
	624	72,4			
	999	64,2			

(*) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 218/96

av den 5 februari 1996

om återinförande av förmånstullar vid import av prydnadsnejlikor (på kvist) med
ursprung i MarockoEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4088/87 av
den 21 december 1987 om fastställande av villkoren för
tillämpning av förmånstullar på import av vissa blommor
med ursprung i Cypern, Israel, Jordanien och Marocko ⁽¹⁾,
ändrad genom förordning (EEG) nr 3551/88 ⁽²⁾, särskilt
artikel 5.2 b i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 4088/87 fastställs villkoren för
tillämpningen av förmånstullar på storblommiga rosor,
småblommiga rosor, nejlikor och prydnadsnejlikor (på
kvist) inom gränserna för de tullkvoter som årligen
öppnas för import av färska snittblommor till gemenska-
pen.Genom rådets förordning (EG) nr 1981/94 ⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 3057/95 ⁽⁴⁾ öppnas och
föreskrivs förvaltningen av gemenskapens tullkvoter för
färska snittblommor och blomknoppar med ursprung i
Cypern, Jordanien, Marocko och Israel.I artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 4088/87 föreskrivs att
förmånstullarna skall återinföras för en given produkt
med ursprung i ett givet land om priserna för den impor-
terade produkten (utan avdrag för hel tull) i fråga om
minst 70 % av de kvantiteter för vilka priser finns till-
gängliga på representativa importmarknader i gemen-
skapen är minst 85 % av gemenskapens producentpris
under en period som beräknas från och med den faktiska
dagen för upphävande av den faktiska förmånstullen— två marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt
artikel 2.2 a i den förordningen,— tre marknadsdagar i följd, efter upphävande enligt
artikel 2.2 b i den förordningen.I kommissionens förordning (EG) nr 2524/95 ⁽⁵⁾ fastställs
gemenskapens producentpriser på nejlikor och rosor för
tillämpningen av förfarandet vid import från de berörda
länderna.I kommissionens förordning (EEG) nr 700/88 ⁽⁶⁾, senast
ändrad genom förordning (EEG) nr 2917/93 ⁽⁷⁾, fastställs
tillämpningsföreskrifter för dessa förfaranden.De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i
rådets förordning (EEG) nr 3813/92 ⁽⁸⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁹⁾, används för att
räkna om belopp uttryckta i tredje lands valutor och som
grundval för fastställande av jordbruksomräkningskurserna
i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för
tillämpningen och fastställandet av dessa omräknings-
kurser fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr
1068/93 ⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr
2853/95 ⁽¹¹⁾.Den förmånstull som fastställs för prydnadsnejlikor med
ursprung i Marocko genom förordning (EG) nr 1981/94
upphävs genom kommissionens förordning (EG) nr
117/96 ⁽¹²⁾.På grundval av de prisnoteringar som har gjorts i enlighet
med förordningarna (EEG) nr 4088/87 och (EEG) nr
700/88 måste det konstateras att villkoret för att återinföra
den förmånstull som föreskrivs i artikel 2.3 sista streck-
satsen i förordning (EEG) nr 4088/87 är uppfyllt i fråga
om prydnadsnejlikor med ursprung i Marocko. Förmåns-
tullen bör därför återinföras.Det har konstaterats att upphävandet av förmånstull enligt
förordning (EG) nr 117/96 baserades på felaktiga
uppgifter från en medlemsstat. Följaktligen är det
lämpligt att denna förordning, som återinrättar förmåns-
tullen med verkan från och med den 25 januari 1996,
tillämpas retroaktivt.⁽¹⁾ EGT nr L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EGT nr L 311, 17.11.1988, s. 1.⁽³⁾ EGT nr L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EGT nr L 326, 30.12.1995, s. 3.⁽⁵⁾ EGT nr L 258, 28.10.1995, s. 42.⁽⁶⁾ EGT nr L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 33.⁽⁸⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.⁽⁹⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.⁽¹⁰⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 96.⁽¹¹⁾ EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 1.⁽¹²⁾ EGT nr L 19, 25.1.1996, s. 36.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I fråga om import av prydnadsnejlikor på kvist (KN-nummer ex 0603 10 13 och ex 0603 10 53) med ursprung i Marocko skall den förmånstullsats som fastställdes i förordning (EG) nr 1981/94 återinföras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 6 februari 1996.

Det gäller från den 25 januari 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 februari 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 juni 1995

om det stöd som den italienska staten beviljat företaget Enichem Agricoltura S.p.A.

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(96/115/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 första stycket i detta,

efter att, i enlighet med ovan nämnda artiklar, ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

med beaktande av följande:

I

Genom ett brev av den 16 mars 1994 underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget med avseende på stöd som lämnats till Enichem Agricoltura S.p.A. (nedan kallat Enichem Agricoltura).

Företagets huvudsakliga verksamhet har varit att producera och distribuera gödselmedel och verksamheten har drivits inom ramen för den kemiska avdelningen i det italienska statliga holdingbolaget ENI. Företaget ägs till 100 % av ENI genom dess finansbolag S.C.I. och rekapitaliserades med 198 miljarder lire år 1991, 316 miljarder lire år 1992 och 756 miljarder lire år 1993. Kommissionen beslöt att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 med avseende på dessa kapitaltillskott som tillsammans uppgick till 1 270 miljarder lire. Kommissionens

beslut offentliggjordes och övriga medlemsstater och berörda tredje parter uppmanades att inkomma med synpunkter i ärendet⁽¹⁾.

Efter ett första möte den 15 april 1994 mellan företrädare för kommissionen respektive företaget, lämnade den italienska regeringen ett officiellt svar i form av ett brev av den 6 juni 1994, i vilket en detaljerad omstruktureringsplan för hela gruppen presenterades. Genom samma brev underrättade den kommissionen om ytterligare rekapitalisering och finansieringsåtgärder utöver dem som omfattas av ovan nämnda förfarande enligt artikel 93.2 i Romfördraget. Dessa ytterligare åtgärder utgörs av ett kapitaltillskott på 648 miljarder lire som redan har skjutits till och ett planerat kapitaltillskott på 900 miljarder lire som kommer att skjutas till under 1994 och som skall användas till att täcka omstruktureringskostnader.

Genom ett brev av den 19 augusti 1994 underrättade kommissionen Italiens regering om beslutet att utvidga ovan nämnda förfarande enligt artikel 93.2 till att omfatta dessa ytterligare åtgärder på totalt 1 548 miljarder lire. Detta beslut tillkännagavs i kommissionens meddelande av den 31 augusti 1994⁽²⁾.

Det totala belopp som omfattas av både det inledande förfarandet och det utvidgade förfarandet enligt artikel 93.2 uppgår följaktligen till 2 818 miljarder lire.

Mot bakgrund av den viktiga handeln mellan medlemsstaterna inom sektorn för jordbrukskemikalier (gödselmedelsindustrin) och företagets ekonomiska situation och på

⁽¹⁾ EGT nr C 151, 2.6.1994, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr C 243, 31.8.1994, s. 4.

grundval av den tillgängliga informationen gjorde kommissionen i båda besluten den preliminära bedömningen att de ifrågasatta åtgärderna föreföll att vara statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet. På grundval av föreliggande information kunde kommissionen inte betrakta dessa åtgärder som förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 92.3 eller med EES-avtalet. Kommissionen drog slutsatsen att det under alla omständigheter var möjligt att fastställa en sådan förenlighet endast med stöd av artikel 92.3 c i fördraget.

Genom ett brev av den 28 september 1994 lämnade Italiens regering ett officiellt svar på utvidgande av förfarandet och ytterligare information om omstruktureringsplanen och de ytterligare finansiella åtgärderna.

Under förfarandets gång mottog kommissionen synpunkter från Tysklands regering och från ett norskt företag. De italienska myndigheterna delgavs dessa synpunkter genom brev av den 27 oktober 1994 respektive den 8 november 1994. Kommissionen tillställde Italiens regering ytterligare två brev, daterade den 26 oktober 1994 respektive den 6 februari 1995, med begäran om information om den framtida försäljningen av det omstrukturerade företaget.

Italiens regering besvarade nämnda brev från kommissionen genom dels ett brev av den 29 november 1994 och dels ett brev av den 14 februari 1995. I det första brevet tillkännagavs att Enichem Agricoltura skulle träda i likvidation, vilket också skedde den 22 december 1994. I detta sammanhang hade företaget bytt namn till "Agricoltura S.p.A in liquidazione".

Ytterligare möten och informella kontakter med företagets representanter har ägt rum under förfarandets gång, varigenom kommissionen har fått en klarare bild av arten och omfattningen av omstruktureringsåtgärderna samt de effekter som de förutses att få. Företaget tillhandahöll även informellt vissa ytterligare handlingar.

Enichem Agricoltura ingår i den företagsgrupp vars skuldminskningsprocess skall övervakas fram till slutet av 1996 i enlighet med det avtal som ingicks i juli 1993 mellan Italiens regering och kommissionen (bilaga 3 till kommissionens meddelande av den 29 december 1993⁽¹⁾). När det gäller verksamhet som kan komma att beviljas statligt stöd är det enligt detta avtal emellertid inte uteslutet att

sådana åtgärder tas upp till enskild behandling enligt gemenskapsbestämmelser om statligt stöd.

II

Samtidigt som de italienska myndigheterna i de officiella svaren på inledandet och utvidgandet av förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget har lämnat uppgifter och information om omstruktureringsplanen för Enichem Agricoltura, har de uttryckt den allmänna uppfattningen att finansieringen av företaget endast är en fråga om industriella beslut, och att aktieägaren ENI:s agerande i detta avseende måste betraktas på samma sätt som en privat investerare.

Efter ENI:s undersökning av det berörda företags oroande situation och nedslående framtidsutsikter investerades ifrågavarande medel för att undvika konkurs och för att finansiera genomförandet av en omstrukturerings- och rationaliseringsprocess. Det slutliga syftet med denna åtgärd är att minimera de förluster som ENI, i egenskap av ensam ägare till Enichem Agricoltura, under alla omständigheter skulle bli tvungen att bära, även om de ifrågasatta kapitaltillskotten inte har gjorts, eftersom ENI i enlighet med artikel 2362 i den italienska civillagen är obegränsat ansvarigt för företagets skulder i händelse av konkurs. Det hävdades att det slutliga kostnaderna skulle bli mycket högre i sistnämnda fall.

De italienska myndigheterna hävdade också att domstolen i domen av den 21 mars 1991, Italien mot kommissionen mål C 303/88⁽²⁾, bedömde ett sådant agerande som tillåtet. I nämnda dom beslutade domstolen att ett holding-bolag under en begränsad tid får bära ett dotterbolags förluster för att göra det möjligt för det att avveckla verksamheten på bästa möjliga villkor. Domstolen tillade även att ett sådant beslut inte endast kan grundas på utsikterna att göra en indirekt materiell vinst, utan även på andra hänsyn, som att skydda gruppens image eller omorientering av verksamheten.

III

1. Vad beträffar omstruktureringens innehåll har de italienska myndigheterna lämnat information om de omstruktureringsåtgärder som har vidtagits under åren 1991–1993 samt en omstruktureringsplan som påbörjades 1994 och som skall vara avslutad före 1997.

Sammanfattningsvis medför omstrukturerings- och rationaliseringsprocessen en radikal förändring av företagets strategiska ställning på marknaden för gödselmedel. Huvudpunkterna i denna plan är följande:

⁽¹⁾ EGT nr C 349, 29.12.1993, s. 2.

⁽²⁾ REG 1991, s. I-1443.

- För att balansera förhållandet utbud/efterfrågan skall försäljningen koncentreras huvudsakligen till den inhemska marknaden samt skall den olönsamma försäljningen till utlandet (som är belastad med höga transportkostnader) minskas.
- Produktionen skall koncentreras helt till de integrerade enheterna i Ferrara (urea och ammoniak) och Ravenna (CAN och NPK-gödselmedel). Dessa enheter är mer konkurrenskraftiga eftersom de ligger i ett område i Italien där förbrukningen är mycket stor. De står även i förbindelse med varandra genom en pipeline för ammoniak.
- ENI skall slutgiltigt avveckla all verksamhet inom sektorn, vilket skall ske genom partnerskap med andra europeiska aktörer eller genom försäljning av företaget.

2. Omstruktureringsprocessen har drivits på av insikten om en marknadssituation och framtidsutsikter som har tvingat alla europeiska aktörer att drastiskt minska produktionskapaciteten.

På den västeuropeiska marknaden förutses en fortsatt minskad förbrukning av gödselmedel under de närmaste åren, även om den nuvarande utveckling som förutses på världsmarknaden är ljusare. Konkurrenstrycket från Östeuropa och utomeuropeiska länder kommer att förbli stort, trots att både produktionskostnaderna och den in-

hemska efterfrågan förutses öka i dessa länder. Dessa och andra faktorer, som omprövningen av den gemensamma jordbrukspolitik, sjunkande priser på jordbruksprodukter, öppnandet av marknaden och de nya GATT-bestämmelserna, liksom nya miljökrav, har tvingat den europeiska gödselmedelsindustrin till en genomgripande omstrukturering för att minska överkapacitet och ineffektiv kapacitet och för att balansera förhållandet mellan utbud och efterfrågan.

Följaktligen har Enichem Agricolturas omstrukturering huvudsakligen inneburit att en stor del av verksamheten har avvecklats, både vad avser mellanprodukter och slutprodukter, genom nedläggning av ett antal produktionsanläggningar och försäljning eller likvidation av vissa dotterbolag och tillgångar (Isagro, Conserv Inc., Terni Industrie Chimiche, Sariaf etc.). Som ovan nämnts är det omstrukturerande företaget nu baserat på två integrerade produktionsanläggningar, Ferrara och Ravenna, som båda ligger i områden i Italien med mycket stor förbrukning. Tillsammans med Barletta-enheten, den centrala ledningen, administrationen och affärsverksamheten utgör dessa två enheter den slutliga kärnan i det omstrukturerade Enichem Agricoltura, som skall bjudas ut till försäljning enligt planen. Nedan kallas denna del av Enichem Agricoltura det "omstrukturerade verksamhetsområdet".

Nedanstående tabell visar utvecklingen av företagets kapacitet för de viktigaste gödselmedlen sedan 1990.

(kiloton per år)

Enhet	Anläggning	Gödselmedel/ Mellanprodukt	Kapacitet 31.12.1989	Kapacitet 31.12.1994	Anmärkningar
MARGHERA	Svavelsyra	mellanprodukt	100	—	nedlagd
	Ammoniak	mellanprodukt	170	—	nedlagd
	Urea	mellanprodukt	170	—	nedlagd
	Salpetersyra	mellanprodukt	330	—	nedlagd
	Ammoniumnitrat	gödselmedel	460	—	nedlagd
	NPK	gödselmedel	600	—	nedlagd
	SSP	gödselmedel	300	—	överförd till Enichem S.p.A.
RAVENNA	Ammoniak	mellanprodukt	240	—	nedlagd
	Salpetersyra	mellanprodukt	400	400	skall säljas
	Ammoniumnitrat	gödselmedel	480	500	skall säljas
	NPK	gödselmedel	400	400	skall säljas
FERRARA	Ammoniak	mellanprodukt	500	500	skall säljas
	Urea	gödselmedel	550	500	skall säljas
TERNI (Terni Industrie Chimiche S.p.A.)	Ammoniak	mellanprodukt	130	130	
	Urea	gödselmedel	110	110	Företaget skall säljas
	Salpetersyra	mellanprodukt	80	80	
	Kalciumnitrat	gödselmedel	100	100	
MANFREDONIA	Ammoniak	mellanprodukt	350	—	nedlagd
	Urea	gödselmedel	550	—	nedlagd

(kiloton per år)

Enhet	Anläggning	Gödselmedel/ Mellanprodukt	Kapacitet 31.12.1989	Kapacitet 31.12.1994	Anmärkningar
PRIOLO	Ammoniak	mellanprodukt	350	—	nedlagd
	Salpetersyra	mellanprodukt	170	—	nedlagd
	NPK	gödselmedel	400	—	nedlagd
SAN GIUSEPPE DI CAIRO	Ammoniak	mellanprodukt	170	—	nedlagd
	Urea	gödselmedel	190	—	nedlagd
GELA	Ammoniak	mellanprodukt	100	—	nedlagd
	Svavelsyra	mellanprodukt	200	200	överförd till Praoil (ENI)
	Fosforsyra	mellanprodukt	120	120	lagd i malpåse (ISAF)
	Svavelsyra	mellanprodukt	170	170	lagd i malpåse (ISAF)
	NPK	gödselmedel	350	350	lagd i malpåse (ISAF)
CROTONE	Salpetersyra	mellanprodukt	100	—	nedlagd
	NPK/SSP	gödselmedel	200	—	nedlagd
PORTO, EMPEDOCLE	SSP	gödselmedel	100	—	nedlagd
BARLETTA	SSP/NPK (*)	gödselmedel	100	100	skall säljas
ANDRA ENHETER (utom Fertigest)	SSP/NPK	gödselmedel	200	—	nedlagda
GÖDSELMEDEL, TOTALT			5 430	2 060	
MELLANPRODUKTER, TOTALT			3 680	1 600	

(*) Endast granulering.

Källa: Enichem Agricoltura.

När det gäller enbart kvävegödselmedel har den totala kapaciteten minskat med 910 kiloton per år för urea, 460 kiloton per år för ammoniumnitrat och 1 200 kiloton per år för NPK-gödselmedel.

Nedläggningar och försäljningar, med även interna rationaliseringar, har resulterat i en betydande minskning av företagets personalstyrka, närmare bestämt en minskning på 58 % (3 708 av 6 354 anställda) under perioden 1990–1993. Ytterligare rationalisering och försäljning av verksamheter kommer att innebära ytterligare minskning av personalstyrkan. Det slutliga företagets struktur, huvudsakligen bestående av enheterna i Ferrara och Ravenna samt den centrala administrationen och affärsverksamheten, kommer att sysselsätta endast ca 450 anställda, dvs. en total minskning med 93 % från 1990, varav huvuddelen genom definitiva avskedanden.

3. Enligt planen skall omstruktureringen vara slutförd i och med Enichem Agricolturens likvidations- och privatiseringsprocess. I synnerhet skall följande punkter genomföras:

- Gela: tre anläggningar (fosforsyra, svavelsyra och NPK-gödselmedel) tillhörande dotterbolaget ISAF läggs i malpåse, eftersom de på grund av kostnaden för bergfosfat inte är konkurrenskraftiga. De kommer

att säljas eller läggas ned inom ramen för likvidationsprocessen.

- Terni Industrie Chimiche: detta dotterbolag är utbudet till försäljning och avyttringen kommer att ske inom ramen för likvidationsprocessen.
- Sariaf: detta företag (omsättning på ca 14 miljarder lire 1994) ligger i Faenza (Ravenna) och är verksamt inom tillverkning av specialgödsel, jordbruksutrustningar och kemiska bekämpningsmedel. Det är utbudet till försäljning och avyttringen kommer att ske inom ramen för likvidationsprocessen.
- Ferrara och Ravenna: ytterligare investeringar planeras för åren 1995–1997, huvudsakligen avseende underhåll och automatisering av anläggningarna, kostnader för att uppfylla miljö- och säkerhetsnormer, rationalisering av produktionen, utveckling av nya produkter för att uppfylla de normer som marknaden kräver. [...](*)

Sistnämnda två enheter kommer att äga huvuddelen av Enichem Agricolturens slutliga kapacitet och förväntade produktion enligt följande:

(*) Konfidentiell uppgift.

Enhet	Anläggning	(kiloton per år)	
		Kapacitet	Produktion
Ferrara	Urea	500	480
Ravenne	CAN	500	490
	NPK-gödsel		
	— kemisk reaktion	400	
	— blandningar	100	460

Företaget förväntas få 35 % av den italienska marknaden (1991/92 hade det 50 %), handelsverksamheten undantagen. Eftersom en stor del av produktionen kommer att sugas upp av den inhemska marknaden, förutses inga större exportkvantiteter till Europa när omstruktureringen har genomförts. Detta kommer att innebära en betydande minskning av företagets marknadsandelar i Europa, dit Enichem Agricoltura exporterade ca 1 000 kiloton per år under åren 1991 och 1992.

Enligt en lönsamhetsanalys som har utarbetats av [...] klassificeras produktionsanläggningarna i Ferrara och Ravenna som anläggningar med medelstor/stor konkurrenskraft i förhållande till övriga europeiska produktionsanläggningar för gödsel.

Mot bakgrunden av målet att minska marknadsandelarna rationaliseras, bantas och koncentreras försäljningsstrukturen på ett mindre antal kunder, varigenom lagerhållning och distributionsenheter kan minskas. De fasta kostnaderna sjunker, vilket medför bättre lönsamhet.

4. Som sägs i del I trädde företaget i likvidation 22 december 1994 för att avvecklas definitivt och för att minska den ekonomiska bördan som kommer att belasta aktieägaren ENI.

Likvidationsprocessen kommer huvudsakligen att baseras på försäljning genom privatisering av Enichem Agricolturens omstrukturerade verksamhetsområde. Vidare kommer de två dotterbolagen Terni Industrie Chimiche och Sariaf att privatiseras. Resterande tillgångar kommer antingen att säljas eller likvideras och slutligen kommer skulderna att betalas.

Till dess att privatiseringen är slutförd hyr likvidatorn ut Enichem Agricolturens anläggningar till Enichem S.p.A., som har bättre förutsättningar att förvalta dem. Hyran är marknadsmässig och avtalet kommer automatiskt att löpa ut när försäljningskontraktet träder i kraft.

Privatiseringsprocessen för det omstrukturerade verksamhetsområdet och dotterbolagen Terni Industrie Chimiche och Sariaf har inletts med stöd av fristående ekonomiska rådgivare. En anbudsinfordran har redan offentliggjorts i pressen. De italienska myndigheterna har meddelat kommissionen det datum då privatiseringarna bör vara slutförda.

5. Ekonomiska prognoser avseende omstruktureringsprocessen för de kommande åren har ingivits. Prognoserna beaktar dels de omstrukturerade verksamheternas framtida ekonomiska resultat och dels kostnaderna för likvidationsprocessen och intäkterna från privatiseringarna.

Dessa ekonomiska prognoser har därför delats i två ekonomiska huvudområden: det omstrukturerade företags verksamhet (huvudsakligen Ravenna, Ferrara och centrala tjänster) och "likvidationsområdet".

Vad avser det första området har prognoserna grundats på ett scenario baserat på de generella makroekonomiska indikatorerna för Italien och vissa beräkningar som Världsbanken och andra specialiserade företag har gjort för denna sektor (British Sulphur och Fertecon) rörande kostnader för råvaror, handelsvaror och slutprodukter. Det omstrukturerande affärsområdet förutses uppnå god lönsamhet redan 1995 och skattningar för 1994 visar att ett positivt resultat har uppnåtts redan detta år, delvis beroende på att den förbättrade marknadssituationen. Den omstrukturerande affärsenheten kommer att ha en omsättning på ca 630 miljarder lire [...].

"Likvidationsområdet" omfattar resterande delar av Enichem Agricoltura, vilka kommer att säljas eller likvideras med en förväntad förlust på 900 miljarder lire som skall täckas av stödet. I denna beräknade förlust har intäkterna från försäljningen av den omstrukturerade affärsenheten och av dotterbolagen Terni Industrie Chimiche och Sariaf räknats in och dragits av.

6. Omstrukturerings- och likvidationsprocessen kommer slutligen att finansieras av Enichem Agricolturens aktieägare med ett totalt belopp på 2 818 miljarder lire (ca 1 500 miljoner ecu), delvis i form av kapitaltillskott som redan har gjorts under åren 1991–1994 (1 918 miljarder lire) och delvis i form av stöd som kommer att lämnas löpande för att finansiera likvidationsprocessen (900 miljarder lire).

Tillskotten under perioden 1991–1993 har använts till att täcka förlusterna i samband med omstrukturering och nedläggning. Som visas ovan har denna verksamhet omfattat en betydande minskning av personalstyrkan vilket har medfört stora sociala kostnader. Säkerhets- och miljökostnaderna i samband med nedläggningarna har också varit betydande.

Stödet till finansieringen av likvidationsprocessen, skattat på grundval av likvidationsplanen, kommer att täcka de skulder som Enichem Agricoltura har per 22 december 1994 och som inte täcks av intäkterna från försäljningen av tillgångar, verksamheter och andra tillgodohavanden, samt de administrativa och finansiella avgifterna för hanteringen av likvidationsprocessen. Det täcker även kostnader och förluster i samband med avvecklingen av de verksamheter som läggs ned.

Det slutliga belopp för likvidationsförlusterna som skall täckas av stödet är hämtat från en försiktig skattning, baserad på Agricolturas ekonomiska situation, av framtida intäkter och förluster som härrör från avyttring och avskrivning av tillgångar och kostnaderna för likvidationen.

IV

Utöver inlagorna från Italiens regering, inkom synpunkter från Tysklands regering och från ett norskt företag.

Tysklands regering uttryckte uppfattningen att fallet måste bedömas på en långsiktig basis, med beaktande av hela ENI-gruppen och gruppens kemiska avdelning, som leds av Enichem. Regeringen konstaterade att stöd har beviljats ENI och Enichem vid ett flertal tillfällen sedan 1980, medan de ekonomiska resultaten totalt sett har varit negativa. Tysklands regering uttryckte sina allmänna farhågor om att det aktuella stödet sannolikt kommer att snedvrider handeln på den gemensamma marknaden.

Det norska företaget underströk att det enligt dess uppfattning bör fastställas vissa villkor som skall gälla i det fall att stödet till Enichem Agricoltura godkänns. För det första att omstruktureringen och nedläggningarna skall vara permanenta, vilket bör säkerställas av kommissionen. För det andra att försäljning av nedlagda anläggningar för tillverkning av gödsel endast får ske till sådana köpare i tredje land som kommissionen inte ser som potentiella leverantörer till gemenskapsmarknaden. Vidare att behållningen av sådan försäljning skall dras av från det belopp som kan godkännas som omstrukturingsstöd och inte kunna användas som driftsstöd till Enichem Agricoltura.

Italiens regering besvarade de tyska synpunkterna med att understryka att ENI:s ekonomiska situation alltid har varit positiv, bortsett från år 1992, och med att framhäva att alla nämnda ekonomiska åtgärder har varit föremål för kommissionens bedömning enligt gemenskapsbestämmelser om statligt stöd.

Vad beträffar de synpunkter som det norska företaget har lämnat, svarade Italiens regering med att bekräfta att alla produktionsanläggningar som förklarats vara nedlagda i

omstruktureringsplanen redan har tömts och omhändertagits och att lämpliga säkerhetsåtgärder redan har vidtagits. Den motsatte sig även kravet att det nedlagda anläggningarna skulle säljas utanför gemenskapen, eftersom kommissionen inte har förutsett något sådant villkor i denna situation. Slutligen bekräftade den att försäljningen av Enichem Agricolturas tillgångar kommer att ske med respekterande av de principer som framhävdes i kommissionens beslut om den portugisiska privatiseringslagen nr 11/1990, vilket behandlades i meddelandet av den 17 september 1993 ⁽¹⁾, samt att intäkterna från en sådan försäljning kommer att användas till att täcka en del av förlusterna i samband med likvidationsprocessen.

V

1. Bekräftelse av förekomsten av stöd

För att fastställa om stöd förekommer i samband med ovan beskrivna åtgärder kommer den marknadsekonomiska investeringsprincipen för värdering av kapitalflöden mellan staten/ägaren och dess företag, vilken beskrivs i kommissionens meddelande om offentliga företag av den 28 juli 1993 ⁽²⁾, att tillämpas.

Enligt denna princip, som i många fall har bekräftats genom domstolens rättspraxis och kommissionens praxis (se ovan nämnda meddelade), förekommer stöd i samband med en transaktion om denna transaktion inte skulle ha genomförts av en privat investerare som bedriver verksamhet på normala marknadsekonomiska villkor.

Enligt de uppgifter som har lämnats till kommissionen, och som anges ovan, har den italienska staten — via sitt holdingbolag ENI — investerat totalt 2 818 miljarder lire i omstruktureringen av Enichem Agricoltura.

De olika kapitaltillskotten, som delvis redan har genomförts, sammanfattas i följande tabell:

(i miljarder lire)

	1991	1992	1993	1994	1995— ...	Totalt
Medel som beviljats Enichem Agricoltura	198	316	756	648	900	2 818

Kommissionen noterar att Enichem Agricolturas aktieägare ENI är ett industriellt holdingbolag som till 100 % ägs av det italienska finansdepartementet. Varje gång ENI beslutar att investera i sina dotterbolag och avkastningen på

⁽¹⁾ EGT nr C 253, 17.9.1993, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr C 307, 13.11.1993, s. 3.

sådana investeringar uteblir, får detta följaktligen motsvarande negativa effekt på den avkastning som ENI skulle ha givit sin aktieägare. Även om ENI inte fick något kapitaltillskott till omstruktureringen av Enichem Agricoltura, har omstruktureringskostnaderna finansierats med intäkter som i annat fall skulle ha kommit dess statliga aktieägare till godo genom aktieutdelningen eller höjt kapitalvärde. Faktum är att ENI det senaste årtiondet inte har givit sin statliga aktieägare tillräcklig avkastning, varför de medel som ENI har ställt till dotterbolagens förfogande skall betraktas som statliga resurser. Dessutom kan ENI:s val att fortlöpande rekapitalisera Enichem Agricoltura, trots bolagets stadigt försämrade resultat och konton inte rimligen vara möjligt utan den statliga aktieägarens underförstådda eller uttryckliga godkännande.

Hela den investering som staten har gjort i samband med omstruktureringen av Enichem Agricoltura kommer inte att ge en skäligen avkastning i framtiden. De kapitaltillskott som har gjorts åren 1991–1994, innan företaget trädde i likvidation, har uppenbarligen gjorts för att undvika konkurs och för att genomföra omstruktureringssåtgärder. Dessa medel investerades just för att täcka Enichem Agricolturas förluster, utan att det fanns några utsikter till en positiv avkastning. De beviljades innan en komplett och sammanhängande omstruktureringsplan hade utarbetats i syfte att återställa lönsamheten. Med tanke på Enichem Agricolturas dåliga resultat under hela perioden måste de betraktas som del av en process som har lett fram till aktieägarens beslut att likvidera Enichem Agricoltura och att helt avhända sig verksamheten. Ingen privat aktieägare skulle ha accepterat dessa dåliga resultat under en sådan period. Vidare är de positiva resultat som förväntas efter Enichem Agricolturas omstrukturering för låga jämfört med det totala kapitaltillskottet, och de kan inte anses utgöra tillräcklig avkastning på statens investering. Följaktligen kan de italienska myndigheternas argument att ENI i detta avseende agerade som en privat investerare inte accepteras, eftersom en sådan investerare långt dessförinnan skulle ha likviderat bolaget eller genomfört en grundlig omstrukturering. När det gäller domstolens nämnda dom (se del II) är dessutom den period under vilken Enichem Agricoltura har dragits med stora förluster för lång (fem år), och summan av dessa förluster är för stor för att utgöra grund för argumentet att ENI har agerat på samma sätt som ett privat holdingbolag. Hela beloppet är därför att betrakta som stöd.

De förluster som hänförs till likvidationsprocessen utgör stöd, just på grund av deras art. De är skulder som garanteras och slutligen betalas av aktieägaren enligt artikel 2362 i den italienska civil lagen när bolaget har trätt i frivillig likvidation.

En sådan garanti har täckt Enichem Agricolturas skulder de senaste åren, medan bolaget har fortsatt att göra stora förluster. Under dessa förhållanden skulle en privat inves-

terare ha försökt begränsa sitt engagemang i sitt olönsamma dotterbolag genom att besluta att låta bolaget träda i likvidation det ögonblick då det inte rimligen kunde förväntas att dess ekonomiska lönsamhet skulle gå att återställa och i ett ögonblick då förhållandet mellan dess tillgångar och skulder fortfarande visade ett överskott. Eftersom ENI inte agerade på ett sådant rationellt sätt utan förs mycket senare beslöt att Enichem Agricoltura skulle träda i frivillig likvidation så att förluster och skulder kunde avskrivas och därmed bidra till omstrukturerings- och omorganisationsprocessen, måste kostnaden för ett sådant förfarande betraktas som stöd. I den slutliga kostnaden för likvidationen, som uppgick till 900 miljarder lire, har ENI:s intäkter från försäljningen av Enichem Agricoltura räknats in och dragits av.

De senaste åren har Enichem Agricoltura till omsättningen varit bland de sju största aktörerna inom gemenskapen och exporterat en betydande del av produktionen. På den italienska marknaden för gödselmedel stod företaget för 50 % av den totala efterfrågan år 1992 och i slutet av omstruktureringsprocessen kommer företaget att ha en marknadsandel på ca 35 %. Med beaktande av den svåra situationen inom sektorn drar kommissionen därför slutsatsen att det totala beloppet på 2 818 miljarder lire verkligen snedvrider handeln inom gemenskapen och är att betrakta som statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet.

2. Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

I artikel 92.2 och 92.3 i fördraget anges vissa typer av stöd som är förenliga med den gemensamma marknaden.

Med tanke på förfarandets art är artikel 92.2 och 92.3 b inte tillämpliga på de aktuella stöden.

Med tanke på att gruppen bedriver många olika verksamheter på många olika platser samt att åtgärderna inte fyller något regionalt syfte, kan endast det undantag som förutses i artikel 92.3 c komma i fråga, i den mån som det avser stöd för att underlätta utvecklingen av viss näringsverksamhet.

Som konstaterats ovan förefaller de aktuella åtgärderna vara stöd som särskilt syftar till att göra det möjligt för Enichem Agricoltura att fortsätta verksamheten trots finansiella svårigheter och att finansiera ett omstruktureringsprojekt för att återställa företagets lönsamhet.

Kommissionens inställning till stöd till omstrukturering av företag i svårigheter beskrivs i "Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter", vilka kommissionen antog den 27 juli 1994.⁽¹⁾

⁽¹⁾ EGT nr C 368, 23.12.1994, s. 12.

I dessa riktlinjer påpekar kommissionen att den är restriktiv vid bedömningen av förenligheten avseende denna typ av stöd, eftersom det i annat fall kan sluta med att stödet medför att sociala eller industriella problem utan anledning överförs från en medlemsstat till en annan, särskilt genom att en orättvis andel av den strukturella industriella anpassningen och åtföljande sociala problem lastas över på andra producenter.

För att kommissionen skall godkänna särskilt stöd till ett företag i svårigheter måste följande grundvillkor för omstruktureringen av företaget vara uppfyllda. För det första måste omstruktureringen återställa företagets långsiktiga lönsamhet inom en rimlig tidsrymd. Vidare får den inte i onödan snedvrda konkurrensen. Slutligen måste den stå i proportion till omstrukturingskostnaderna och fördelarna. Endast om dessa grundkrav är uppfyllda kan den bedömningen göras att stödets effekter inte strider mot det gemensamma intresset i den mening som avses i undantaget i artikel 92.3 c i Romfördraget.

Detta har legat till grund för bedömningen av den dokumentation och omstruktureringsplan som den italienska myndigheterna lagt fram, särskilt vad gäller sådana delar som återställandet av företagets lönsamhet, minskningen av produktionskapaciteten och utvecklingen av företagets konkurrenskraft på marknaden, stödets storlek i förhållande till omstruktureringen och stödmottagarens medverkan i finansieringen av omstruktureringsplanen samt planerna för företagets privatisering.

3. Återställande av lönsamheten samt privatisering

För alla omstruktureringsplaner gäller generellt som ett absolut krav att de måste återställa bolagets långsiktiga lönsamhet och livskraft inom en rimlig tidsrymd och på grundval av realistiska antaganden om dess framtida driftsvillkor.

Som nämdes i del I trädde Enichem Agricoltura i likvidation i december 1994 och endast vissa produktionsanläggningar och enheter fortsätter verksamheten efter omstruktureringen och förutses slutligen bli privatiserade.

Den omstrukturering som har gjorts och som parallellt med likvidationsprocessen skall slutföras under nästkommande år kan rimligen förväntas återföra Agricoltura till långsiktig lönsamhet. Flera biverksamheter har sålts eller avvecklats och kärnverksamheten har minskats avsevärt och begränsats till de anläggningar och verksamheter som kan vara säkra på att hålla en bra konkurrenssnivå på den italienska och europeiska marknaden. Som nämnts ovan är bedömningarna av de omstrukturerade verksamheternas resultat för 1994 positiva, och realistiska finansiella prognoser för åren 1995–1998 visar att dessa verksamheter

kommer att nå en bra lönsamhetsnivå, som är acceptabel för en privat investerare.

Dessutom har de italienska myndigheterna förbundit sig att privatisera Enichem Agricolturas omstrukturerande verksamhetsområde och de har meddelat kommissionen datum då privatiseringen bör vara genomförd. Försäljningsförfarandet har redan inletts och omfattar även dotterbolagen Terni Industrie Chimiche och Sariaf.

Beslutet att helt och definitivt avhända sig Enichem Agricolturas verksamhet överensstämmer med det allmänna privatiseringsprogram som har antagits av den italienska regeringen. Detta har dessutom bekräftats i samband med den skuldminskingsplan som ENI har ingivit till kommissionen och som överensstämmer med bestämmelserna i det avtal som ingicks i juli 1993 mellan den italienska regeringen och kommissionen. Genomförandet av denna plan övervakas av kommissionen på grundval av regelbundna rapporter och möten mellan företrädare för ENI respektive den italienska regeringen.

Privatiseringsbeslutet har beaktats i den skattning av nettovärdet av de omstrukturingskostnader som skall täckas av stödet. Privatiseringen kommer slutligen att leda till att Agricoltura inte längre förlitar sig på privilegierade offentliga bidrag, eftersom dess nuvarande direkta kopplingar till staten kommer att skäras av definitivt. Under dessa omständigheter ankommer det på den nye ägaren att säkerställa företagets slutliga lönsamhet utan ytterligare statliga bidrag.

4. Minskning av kapaciteten

Ytterligare ett villkor för att omstrukturingsstöd skall tillåtas är att åtgärder vidtas för att begränsa eventuella ogynnsamma effekter på konkurrenter. I annat fall skulle stödet "strida mot det gemensamma intresset" och inte kunna komma i fråga för undantag enligt artikel 92.3 c. Särskilt inom sektorer som har ett strukturellt överskott av produktionskapacitet kan detta göras genom en oåterkalleglig minskning av företagets kapacitet.

I EFMA:s dokument om gödselmedelsindustrin inom gemenskapen, offentliggjort i november 1994, konstateras att denna industrin för närvarande har en strukturell överkapacitet på drygt 20 %. Kommissionens uppgifter visar att 1993, ett relativt dåligt år vad gäller lönsamhet men även ett år då produktionen förmodligen inte kommer att överträffas, producerades inom gemenskapen motsvarande 8,3 miljoner ton kvävegödselmedel av en kapacitet på ca 11,5 miljoner ton ammoniak, en utnyttjandegrad på 74 %.

Omstruktureringen av Enichem Agricoltura omfattar en betydande insats för att minska företagets produktionskapacitet över hela produktsortimentet. Under 1990 har företaget lagt ned 69 % av sin kapacitet för ammoniak, 60 % för urea, 48 % för ammoniumnitrat och 64 % för

NPK. Kommissionens beräkningar på grundval av Enichems och EFMA:s siffror visar att 1991 avvecklades följande produktionskapacitet inom EG: cirka 15 % för urea, 5 % för ammoniumnitrat och 5 % för NPK. Även SSP-produktionen har minskat kraftigt genom nedläggning och försäljning.

Personalminskningar är mycket viktiga. [...] det omstrukturerande verksamhetsområdet kommer endast att sysselsätta knappt 10 % av den arbetsstyrka som företaget sysselsatte 1990.

Mot bakgrund av ovanstående, särskilt med beaktande av Enichem Agricolturas avsevärt minskade andel av marknaden för gödselmedel, vilken är synnerligen konkurrensutsatt och belastat med överkapacitet, kan kommissionen dra slutsatsen att omstruktureringen av företaget och dess slutliga konkurrenskraft på marknaden inte kommer att påverka konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Kommissionen understryker att den kapacitetsminskning som följer av nedläggningarna, som enligt de italienska myndigheterna är definitiva, skall vara reell och oåterkalllig. Driften får inte återupptas i de aktuella anläggningarna, inte ens av nya köpare, eftersom detta skulle resultera i att understödd kapacitet återinfördes på marknaden och orsakade en kraftig snedvridning av konkurrensen.

Kommissionen inser även att anläggningen i Gela (fosforsyra och NPK-gödselmedel) har lagts ner därför att den under nuvarande förhållanden inte är konkurrenskraftig. Eventuella planer på att återuppta driften i dessa anläggningar, av Enichem Agricoltura eller tredje köpare, kommer därför sannolikt att omfatta omstruktureringsåtgärder och ytterligare stöd som kan resultera i en snedvridning av konkurrensen. Därför måste kommissionen underrättas om sådana planer innan de omsätts i praktiken, så att kommissionen kan utvärdera dem i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd.

5. Stödets storlek i förhållande till omstruktureringen

Som framgår av den information som den italienska regeringen har lämnat, har de kapitaltillskott som ENI har gjort under åren 1991–1993 använts till att täcka förlusterna i samband med nedläggningar och likvidation av företag samt avskrivningar av tillgångar. Även täckningen av Enichem Agricolturas förluster till följd av den ekonomiska planeringen i samband med likvidationen är per definition direkt kopplad till nedläggnings- och omstruktureringsåtgärder.

Det noteras att stödmottagaren i hög grad kommer att bidra till finansieringen av omstrukturerings- och likvidationsplanen genom att i denna plan reinvestera intäkterna från försäljningen av tillgångar och dotterbolag och från motsvarande slutliga privatisering av Enichem Agricolturas omstrukturerande verksamhetsområde. Detta är det

största bidrag som stödmottagaren kan lämna eftersom denne kommer att avhända sig hela verksamheten. Skattningar av dessa intäkter, som är inräknade och har dragits av från den slutliga likvidationskostnader på 900 miljarder lire, verkar rimliga och kommer troligen att visa sig vara korrekta, även med beaktande av den förbättrade marknadssituationen och de aktuella dotterbolagens och enheternas goda resultat år 1994.

Kommissionen understryker att dessa intäkter endast skall användas till att återbetala delar av Enichem Agricolturas utestående skulder vid likvidationen. Detta för att undvika att intäkterna används som ytterligare stöd till andra av gruppens företag eller verksamheter som har finansiella svårigheter och som ännu inte är sålda.

Under dessa förhållanden bedöms det beviljade stödet inte tillföra Enichem Agricoltura överskottskontanter som kunde användas till aggressiva, marknadssnedvridande aktiviteter som inte är kopplade till omstruktureringsprocessen, eller till att finansiera nya investeringar som inte krävs för omstruktureringen.

Kommissionen noterar även att enligt den ekonomiska planeringen för Enichem Agricoltura kommer den framtida nivån på företagets finansiella omkostnader inte att minska i orimlig grad. Vidare kommer företaget inte att gynnas av några skatteförmånder som är kopplade till förluster som täcks genom avskrivning av skulder som finansieras genom stödet.

De italienska myndigheternas åtagande vad gäller Enichem Agricoltura och försäljningen av dess dotterbolag före utgången av den tidsfrist som meddelats kommissionen betraktas som ett villkor för godkännandet av omstruktureringsplanen. Om inte en sådan försäljning äger rum och ENI inte använder den aktuella inkomsten till att minska sina skulder till följd av likvidationen, skulle stödmottagarens bidrag till finansieringen av planen bli mindre, för att inte säga obefintligt. En försäljning genom privatisering innebär dessutom större utsikter till lönsamhet, dvs. framtida resultat som motsvarar en normal lönsamhet.

Slutligen noteras att beräkningen av den slutliga kostnaden för likvidationen, dvs. 900 miljarder lire, är osäker och kan variera beroende på likvidationsprocessen. Med tanke på vikten av att minska Enichem Agricolturas kapacitet, anser kommissionen emellertid att en höjning av denna kostnad med upp till 15 % av 900 miljarder lire inte kommer att påverka kommissionens positiva bedömning av ärendet.

6. Övervakning och rapportering

Genomförandet av omstrukturerings- och likvidationsplanen kräver övervakning av kommissionen. I detta syfte måste de italienska myndigheterna inge periodiska rapporter som sammanfattar omstrukturerings-, likvidations- och privatiseringsprogrammets förlopp.

Kommissionen kommer även att få tillfälle att följa genomförandet av planen vid regelbundna möten med de italienska myndigheterna i samband med den övervakningen som, enligt de avtal som ingicks i juli 1993 mellan den italienska regeringen och kommissionen, skall pågå till dess att avtalet löper ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det stöd till förmån för Enichem Agricoltura som omfattas av detta beslut — dvs. de kapitaltillskott som har gjorts under åren 1991–1994, totalt 1 918 miljarder lire, och den förväntade slutliga kostnaden på 900 miljarder lire för likvidationen av Enichem Agricoltura — samt en eventuell höjning av sistnämnda belopp med högst 15 % under det faktiska genomförandet av omstruktureringssplanen, uppfyller de villkor som anges i gemenskapens riktlinjer av den 27 juli 1994 för statligt stöd för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter. Därför omfattas stödet av det undantag från förbudet i artikel 92.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet som föreskrivs i artikel 92.3 c i fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet, och betraktas som stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden, förutsatt att de villkor och krav som anges i punkt 2–5 och i artikel 2 är uppfyllda.

2. De stödmottagande företagen skall vidta alla åtgärder som fastställs i det likvidations-, omstrukturering- och privatiseringsprogram som har inlämnats till kommissionen.

3. Den kapacitetsminskning som följer av nedläggningen av anläggningarna i Marghera, Manfredonia, Priolo, San Giuseppe di Cairo, Gela (ammoniakanläggning), Crotone, Porto Empedocle, utom Fertigest, skall vara reell och oåterkallelig. I detta syfte skall relevanta tillgångar skrotas, göras produktionsodugliga eller byggas om för andra användningsområden. Eventuell kapacitetsförsäljning till andra konkurrenter skall avse användning i länder i vilka den fortsatta driften av utrustningen sannolikt inte kommer att få några betydande effekter på konkurrenssituationen inom gemenskapen. Dessa villkor skall gälla till den tidpunkt då stödets effekter på konkurrenssituationen inom gemenskapen är obetydliga.

4. Eventuella planer på att återuppta driften vid anläggningar som har lagts i malpåse, dvs. Gela (fosforsyra-, svavelsyra- och NPK-anläggningar) skall meddelas kommissionen för förhandsgranskning i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om statligt stöd.

5. Italien skall fullgöra sitt åtagande att privatisera den del av Enichem Agricoltura som består av enheterna i Ferrara, Ravenna, Barletta, den centrala ledningen och dotterbolagen Terni Industrie Chimiche och Sariaf, i enlighet med den tidsplan som har inlämnats till kommissionen och den ekonomiska planering för ENIs skuld-

minskning som har inlämnats till kommissionen i enlighet med det övervakningssystem som föreskrivs i det avtal som ingicks i juli 1993 mellan den italienska regeringen och kommissionen.

6. Intäkterna från försäljningen av Enichem Agricolturas dotterbolag och tillgångar enligt punkt 5 skall, även om de blir högre än vad som förutsetts i den plan som har inlämnats till kommissionen, i sin helhet användas till att minska den skuld som skall täckas av det beviljade stödet. De skall inte investeras på ett sådant sätt att de resulterar i ytterligare stöd till andra företag eller verksamheter med finansiella svårigheter inom den grupp som ännu inte har sålts.

7. Privatiseringarna skall inte finansieras genom ytterligare statligt stöd. De skall vara öppna för alla intresserade parter och villkorslösa.

Artikel 2

1. För övervakningen av detta beslut följs skall Italien samarbeta helt och fullt genom att

a) tillställa kommissionen halvårsrapporter, som bl.a. innehåller information om

— likvidationens framåtskridande, den aktuella finansiella situationen för Enichem Agricoltura i likvidation och särskilda uppgifter om dess tillgångar och dotterbolag som har sålts eller lagts ned,

— situationen för varje enskild produktionsanläggning som har stängts eller lagts i malpåse och de åtgärder som har vidtagits för dess definitiva och oåterkalleliga nedläggning,

— framstegen med omstruktureringen och privatiseringen av Enichem Agricoltura eller dess dotterbolag,

b) i god tid underrätta kommissionen om huvudstegen i Enichem Agricolturas och dess dotterbolags privatiseringsprocess.

2. Den första rapporten skall redovisa den ekonomiska situationen för Enichem Agricoltura i likvidation per den 31 december 1994 och skall ha inkommit till kommissionen senast den 31 augusti 1995. Efterföljande rapporter skall inges var sjätte månad från och med den 31 december 1995 och skall innehålla ekonomiska uppgifter, uppdaterade från föregående sexmånadersperiod.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Italienska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 21 juni 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen